

פֶּרֶשֶׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים | ה'תשפ"ה

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתַּפִּלָּה | נָא לְשׁוּר עַל קְדוּשַׁת הַגִּלְיוֹן

פֶּרֶשֶׁת עֵינַן חֲמַד

יִצְחָק אֶלְאָר ע"י בֵּית פִּכְסִיט שְׂכוֹנֵת ע"ן חֲמַד - אֶבְשֶׁרֶת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פֶּרֶשֶׁת אַחֲרֵי-קְדוּשִׁים - לֹא לְהַתְרַגֵּל לְטוֹב

"אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם
לִפְנֵי ה' וַיָּמָתוּ" (ויקרא ט"ז, א')

מסופר על הגאון הצדיק רבי אריה לוי זצ"ל שהוזמן לדבר בפני תלמידים שעומדים לפני בר-מצווה בבית ספר ממלכתי גימנסיה הרצליה בת"א. הצדיק סיפר להם אודות המפגש האחרון שהיה לו בבית הכלא הבריטי בצל הגרדום עם הנידונים למוות ברזני ופיינשטיין הי"ד.

הרב בא להניח להם תפילין והם התרגשו מאוד. הם בכו בכי גדול מכיוון שזו הפעם האחרונה בחייהם שיניחו תפילין. הנידונים לא יכלו להיפרד מהתפילין והצמידו אותן לליבם ונישקו אותן ללא הרף!

הרב אמר לקהל שומעיו: וכי רק בפעם האחרונה צריכים להתרגש ולבכות כשמיניחים תפילין? האם רק אדם שנשארו לו מספר שעות צריך לבכות על הזכות להניח תפילין? הרי כל החיים אנחנו עומדים לפני בורא עולם והקב"ה משפיע עלינו ללא הרף חסד ורחמים. ברור שאנחנו צריכים להודות לה' יתברך בכל כוחנו.

לפעמים אני רואה זוגות לפני החופה איך הבחור עוצר את הרכב ופותח לכלה את הדלת. היא יוצאת מהרכב והוא סוגר אחריה את הדלת. שניהם עולים במדרגות ויושבים בחדר ומדברים בלחישות וברגישות. מה קורה אחרי כמה חודשים? מאבדים את הערך אחד לשני, למה? ההרגל הורס הכל!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

בפרשה אנחנו קוראים: "וַיִּדְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי ה' וַיָּמָתוּ" (ויקרא ט"ז, א'). צריך להבין מדוע התורה הקדושה מזכירה כאן את מיתת בני אהרן, הרי כבר קראנו על זה בפרשת שמיני?

רש"י הקדוש כותב: "היה רבי אלעזר בן עזריה מושלו משל לחולה שנכנס אצלו רופא ואמר לו אל תאכל צון ואל תשכב בטחב. בא אחר ואמר לו, אל תאכל צון ואל תשכב בטחב. זה זרזו יותר מן הראשון לכך נאמר "אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן" (ויקרא ט"ז, א').

הקב"ה אומר למשה רבינו: "דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן אַחִיךָ וְאֶל יָבָא בְּכָל יַעַת אֶל הַקֹּדֶשׁ" (ויקרא ט"ז, ב'). שלא יחשוב שהוא יכול להיכנס לקודש הקדשים מתי שהוא רוצה, כי הוא ימות חלילה כדרך שמתו בניו.

"בְּזֹאת יָבָא אֶהֱרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ" (ויקרא ט"ז, ג'), ביום הכיפורים לדקות ספורות להתפלל במקום הכי קדוש בעולם, לכן התורה מזהירה הרבה על זה.

הסיבה שכתוב אחרי מות שני בני אהרן שיזכור תמיד מה קרה לבניו נדב ואביהוא.

מדוע בורא עולם מזהיר כך את אהרן? רבותינו מסבירים שהאויב הכי גדול של האדם זה סכנת ההרגל!

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'ולייט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו חזרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצירי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דיה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
ליאור ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

10/05/2025

י"ב אייר תשפ"ה

פרשת אחרי-קדושים

הפטרה: "ויהי דבר"- יחזקאל כ'

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:55	20:02	18:49	
20:52	20:00	19:08	ת"א
20:55	20:03	19:11	חיפה
20:52	20:01	19:08	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת

משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר

ולילד אלחנן רפאל בן איריס

ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה

לאליהו ניצירי בן ימנה

וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה - ל"ג בעומר

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מהם המנהגים בל"ג בעומר?

סלסל

תשובה

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רב הקהילה

יום ל"ג בעומר הוא יום שמחה וחדווה לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. יש לעניין זה סימוכין בדברי הפוסקים, לכן נוהגים להרבות בשמחה ביום זה. אין אומרים בו תחנון. יש דעות שונות לגבי הסיבות שנוהגים שמחה ביום זה: יש אומרים שטעם השמחה מפני שמסורת ביד הראשונים, שבל"ג בעומר פסקו תלמידי ר' עקיבא למות. **מקורות:** מאירי יבמות ס"ב, שו"ע תצג, ב.

יש מפרשים, שהתלמידים נפטרו גם לאחר ל"ג בעומר, אלא שביום זה רבי עקיבא התחיל ללמד תלמידים חדשים ובתוכם רשב"י הקדוש. התלמידים החדשים לא נפטרו באותה מגיפה ומהם התורה התפשטה בעם ישראל. **מקורות:** פר"ח תצג, ב.

יש מפרשים, שבל"ג בעומר ר' עקיבא סמך את חמשת תלמידיו: ר' מאיר, ר' יהודה, ר' יוסי, רשב"י ור' אלעזר בן שמעון, שהם המשיכו את מסורת התורה. **מקורות:** כה"ח תצ"ג, כו, עפ"י שער הכוונות.

יש מפרשים, מפני שמלכות הרשעה גזרה מיתה על התנא האלוקי רשב"י הקדוש ונעשה נס שהתחבא במערה ואנחנו מודים על הנס שנעשה לו. **מקורות:** שבת ל"ג ע"ב. יש מפרשים, שביום זה היתה הסתלקותו של התנא רשב"י הקדוש.

בל"ג בעומר מותר לשיר ולרקוד. אין אומרים בו תחנון. במנחה שלפניו לא אומרים תחנון. אין מתענים בו. דעת הרמ"א שמותר להתחתן החל מיום זה.

מנהג בקרב יהודי אשכנז שרווח כיום בארץ לצאת לשדה עם חץ וקשת. הטעם למנהג הוא הכתוב: "ללמד בני יהודה קשת" (שמואל ב' א, יח). יש מפרשים, שבל"ג בעומר הקשת תיראה בצבע אחר והגאולה תבוא. טעם אחר מצוי בדברי חז"ל שבימי התנא האלוקי רשב"י לא נראתה הקשת בשמיים, מכיוון שהיה בכוחו להגן מפני הפורענות והעולם לא נזקק לאות הקשת.

המנהג לעשות 'חלאקה' - תספורת ראשונה לבנים בני שלוש בבוקר ל"ג בעומר בקבר התנא רשב"י הקדוש במירון בשביל חיבוב המצווה של הנחת פיאות הראש. בזה מקיימים את מצוות "לא תקפו פאת ראשכם" (ויקרא י"ט, כ"ז).

השגחה עליונה

אחד הסיפורים המופלאים ביותר התרחש במלחמה שפרצה ביום כיפור של שנת ה'תשל"ד (1973). המחדל הגדול של אותה מלחמה התבטא בכך שכוחות הביטחון לא גויסו בזמן. איש מהדרג הפיקודי הבכיר לא ידע על תכניותיהם של האויבים לפתוח במלחמה כוללת. היתה חטיבה אחת של כוחות הביטחון שגויסה במפתיע בערב יום הכיפורים למרות שעדיין איש לא ידע על מה שהולך להתרחש. היתה זו חטיבה שהוצבה ברמת הגולן. חטיבה זו היא שהצליחה בסייעתא דשמיא עצומה להדוף את הצבא הסורי בתחילת המתקפה הגדולה בעיצומו של היום הקדוש.

אחרי המלחמה כמה מפקדים התבטאו ואמרו: "אלמלא החטיבה ההיא שהוצבה ברמת הגולן, מי יודע מה היה קורה ועד איפה היו הסורים מגיעים ללא אפשרות להדוף את הסורים!". **העילה שהביאה לגיוסה של החטיבה, היה נס אחד גדול, ממש בבחינת הלא יאומן.**

מפקד החטיבה חלם חלום שהוא צריך לגייס את כל הפקודים שלו במהירות האפשרית. מפקד בדרגה גבוהה שכזו בדרך כלל אינו מתייחס לחלומות ובפרט שהדבר היה מנוגד לכל הגיון... הוא היה האחרון שהיה אפשר לצפות ממנו שיתייחס לחלום ההוא, אבל כשבורא עולם רוצה, גם מפקד כזה נתפס ליישום החלום. הוא מקבל החלטה ומבין שעליו ליישם את החלום.

הוא מתחיל להריץ את הרעיון. הוא פונה לממונים עליו ומבקש בכל הלהט שיניחו לו לגייס את החטיבה והלא יאומן מתרחש שנית, הממונים שמעליו נותנים לו את האישור - הלא הגיוני בעליל. החטיבה כולה מגויסת ותוך זמן קצר כל כוחות הביטחון נמצאים ברמת הגולן. כאשר פרצה המלחמה היתה חטיבה זו היחידה שפעלה בשטח והצילה את חזית הצפון. (מעובד מתוך 'קול ברמה')

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחס בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הגאון הרב משה שמואל הלוי רוטנברג מקאסאן - קליינווארדיין זצ"ל - נולד ב-כ"ד טבת ה'תרל"ב (1872) בעיר טאהש. בברית נקרא בשם משה מאחר שנולד בפרשת שמות (הפרשה שבה נזכרת לידת משה רבינו- רע"א מהימנא), והשם שמואל (ע"ש זקינו הרה"ק רבי שמואל מהעליטש). עוד בצעירותו ניכר כי לגדולות נועד. לאחר נישואיו עבר לגור ליד חותנו בבארשא, שם התעלה במעלות רמות ונשגבות. בהמשך עבר לעיר קאסאן כדי להיות סמוך לאביו הגדול. רבינו שימש כיד ימינו במשך כל הימים. בליל שבת קודש ערך את השולחן לטיש של אביו. בימים נוראים שימש כשליח ציבור בתפילת שחרית.

ב-כ"ג חשוון ה'תרע"ב (1911) אביו נפטר ורבינו קבע את משכנו בקליינווארדיין, שם הוא פתח בית מדרש. חסידים רבים מתושבי העיר והסביבה השכימו לפתחו לשמוע את תפילתו. בעת ההיא האדמו"ר הרה"ק רבי פינחס נתן סאפרין מרידיק זיע"א האציל עליו את ברכת קודשו שיפעל ישועות בקרב הארץ. בשנת ה'תרצ"ה (1934) היגר לארה"ב עם משפחתו והשתכן בשכונת 'בראנקס' (אצל בנו הרה"ק רבי פינחס שלום זיע"א מקאסאן).

מאחר ורבינו סבל מקצור נשימתי הרופאים יעצו לו להגר ללוס-אנג'לס מכיוון ששם האוויר טוב יותר לנשימתו. רבינו עבר לשם ופתח בית-מדרש. עד מהרה בית מדרשו הפך לתלפיות כאשר תושבי העיר השכימו לפתחו, הם אהבו לשמוע את קולו בתפילותיו הנעימות. גאון בתורה, ביראה ובחסידות. היה מפורסם לשם ולתפארת, מושלם במעלות ומידות טובות וישרות. רבים פנו אליו ונושעו וכן התייעצו עימו. נפטר ב-ט"ז אייר ה'תש"ו (1946). חי כ-74 שנים. ציונו בבית החיים בלוס-אנג'לס.

סבא (מצד האב): הרה"ק ר' צבי מטוסט. **סבא (מצד האב):** הרה"ק רבי משולם פייש לאווי מטאהש (ה'שרף מטאהש'). **אביו:** הרה"ק ר' יהוסף צדיקא (אבד"ק קאסאן ומח"ס 'בני שלשים'). **אימו:** הרבנית מרת שרה יטל. **אשתו:** הרבנית שרה דבורה זיסל (בת הגה"צ רבי בן ציון פיש מבארשא. נישאו ב-י"ד תמוז ה'תר"נ. השם שרה התווסף לאחר שחלתה והגיעה עד שערי מוות והבריאה). **ילדיו:** האדמו"ר הרה"ק ר' פינחס שלום מקאסאן, הרה"ק ר' שלמה אליעזר הי"ד (ראב"ד סעמיהאלי. נישא למרת חיה בת הרה"ק ר' שמעון גרינפלד אב"ד סעמיהאלי. נעקד על קידוש ה' עם משפחתו ב-כ"ג אייר ה'תש"ד הי"ד), ר' אפרים אשר (מקוסון קליפורניה. חתן רבי יצחק מאזארניץ), ר' יהודה דב, מרת חיה דרזיא (נישאה לר' יחיאל הלוי רוטנברג בן אחיו, הרה"ק ר' חיים שלמה ומח"ס 'שמועה טובה'), מרת אסתר מינדל הי"ד, מרת חוה ליבא (נישאה לר' שמואל טייטלבוים מאוהעל הי"ד), הילד צבי הירש, והילד יששכר יו"ט (דב בעריש)- נפטרו בגיל צעיר.

בעת שבתו על שולחן חותנו בבארשא התקיים ברבינו רצון יראיו יעשה' כאשר אביו הגדול שיגר לו פעם אגרת שלומים. בתוך דבריו כתב לו שיראה לרכוש את הספר הקדוש 'אהבת שלום' (מהרה"ק רבי מנחם מנדל מקאסוב זיע"א) וילמד בו.

רבינו רצה לקיים מצוות כיבוד אב-ואם ולרכוש את הספר. בווארשא לא היתה שם חנות ספרים אלא מזמן לזמן היה מגיע לשם רוכל ודוכנו עימו והיה מוכר ספרים. באותו היום שרבינו רצה לקנות את הספר, הרוכל הגיע עם הספרים. כאשר רבינו נכנס לבית-המדרש, הרוכל פנה אליו ואמר: "איש צעיר, אולי תרצה לרכוש ספר?". תוך כדי דיבור הרים את הספר הקדוש 'אהבת שלום' מעל הדוכן ומסר אותו לרבינו שקנה אותו מיד.

כאשר הגה"צ האדמו"ר רבי נחום צבי פיש מביקסאד זצ"ל, בנו של הרה"ק האדמו"ר רבי אליעזר מביקסאד חלה והגיע עד שערי מוות, האב הגדול (ר' אליעזר) שיגר פתקא לרבינו זיע"א וכתב שבשנות שחרותו, כאשר היה פעם ב-ז' באדר על ציון הרה"ק מקאלוב זיע"א, שם פגש באביו של רבינו (הרה"ק ה'בני שלשים' זיע"א), שראה כי הוא נתן סכום כסף גדול לבנו (רבינו) ואמר: "אם אתה רוצה להיות רב, תזכור שאני הראשון שנתתי לך".

האבא סיים ואמר, שהיות והתקיים בו דברי אביו והוא נעשה לרבי גדול ופועל הוא ישועות, ועכשיו אביו כבר התבקש לבית-עולמו, לכן הוא שולח פתקא ופדיון לרבינו ומבקש שיברך את בנו ברפואה שלימה. רבינו לקח את הפתקא וכסף הפדיון, נענה לעומתו והשיב לו, שזכות אביו הגדול יגן בעדו שיתרפא בנו ברפואה שלימה. תוך זמן קצר בנו קם מערש דוי בדרך פלא לפליאת הרופאים שלא נתנו לו שום סיכוי והאריך לאחר מכן ימים ושנים רבות (האדמו"ר ר' אליעזר פיש הי"ד נרצח בשואה בהיותו כבן 64 שנים, ב-כ' סיוון ה'תש"ד יחד עם אשתו ובנו ר' משה הי"ד).

בנו, הגאון הרב אפרים אשר סיפר, שפעם איש אחד הגיע לרבינו עם קוויטל והתאונן על שכנו הגוי והוא סובל ממנו צרות רבות. הוא סיפר עד כמה אותו הגוי מקשה עליו ופוגע בו בצורה הקשה ביותר ותיאר אלו מעשים אכזריים הגוי עושה כנגדו והוא כבר לא יכול יותר לסבול אותו. הוא ביקש מרבינו שיושיע אותו ממנו.

הצדיק שמע את הדברים. להפתעת האיש רבינו לקח את הקוויטל, הביט בכתוב בו, קירב את הנייר לנר שדלק על השולחן ושרף את הקוויטל. לאחר מספר שניות הפתקה היתה למאכולת אש, לאחר מכן הרב שילח את האיש לביתו. כשחזר הלה לביתו, התבשר כי הגוי מת בחטף והוא ניצל מההתעללות של הגוי.

השומר שהחליט שאין בה עוד תועלת. הוא שלף את אקדחו כדי לירות בה ולסיים את מסכת חייה האומללים במחנה.

באותו רגע רעייתו של משה ברנשטיין זינקה לעברו. היא חצצה בינו ובין האישה וביקשה ממנו שיתיר לה לטפל בה. "זו רק חבלה קטנה", אמרה לו, "היא יכולה עוד לחיות, תן לי בבקשה לטפל בה".

השומר צחק והשיב את האקדח לנרתיקו. "את צודקת", אמר. "חבל לבזבז כדור על יהודיה. מה זה משנה אם היא תמות כאן או במחנה".

רעייתו של משה ברנשטיין קרעה רצועת בד משולי חולצתה. היא חסמה את הפצע המדמם ונשאה אותה למרפאה. מאז היא לא פגשה בה שוב.

כשהסתיימה המלחמה, משה ברנשטיין מצא בחסד עליון את רעייתו. הם שבו יחד לביתם בסיגט שברומניה. כשהגיעו לשם הם גילו שהשכנים שלהם השתלטו על ביתם. הם הבינו שאין ליהודים שום עתיד ברומניה. הם עלו לארץ ישראל והתגוררו ברחובות.

שבע-עשרה שנה לאחר מכן נפטרה גב' ברנשטיין כשהיא מותירה אחריה בעל ושלוש בנות. משה שעבד קשה לפרנסתו, ניסה לגדל אותן לבדו, אבל כשהבין שהדבר בלתי אפשרי מבחינתו והוא לא מסוגל לכך הוא התחתן בשנית.

הוא נשא לאישה ניצולת שואה. היא היתה אמא לילדינו וטיפלה בהם במסירות נפש. באחד הימים משה ברנשטיין הבחין שלרעייתו השניה יש צלקת גדולה על זרועה הימנית.

לשאלתו היא סיפרה שזו מזכרת ממחנה העבודה. "באחד הימים, בזמן חלוקת האוכל", סיפרה, "התנפל עלי סוס וקרע חתיכת בשר מידי. כששכבתי על הקרקע, הבחנתי במעורפל בגרמני שמכוון אלי את אקדחו, אלא שאז חצצה בינינו מישהי שאינני מכירה, והצילה אותי. אני חבה לה את חיי. בלעדיה, לא הייתי היום בין החיים".

משה, שזכר במעומעם את הסיפור אותו סיפרה לו רעייתו הראשונה, ניגש לארון והוציא משם את תמונתה של אשתו הראשונה ושאל: "האם זו האישה שהצילה אותך?". היא הביטה בתמונה בפה פעור ו... התעלפה.

כאן יוסי פנה אלי ואמר: "הבנת הרב? היו לי שתי סבתות. הסבתא הראשונה שלי הצילה ממוות את מי שעתידיה לגדל את בנותיה ולהיות הסבתא השניה שלי".

"בשואה היה חושך גדול, אבל במבט לאחור, כל ניצול יוכל לספר לך על קרן האור הפרטית שלו שבלעדיה לא היה זוכה להינצל. שתי הסבתות שלי הן הוכחה ניצחת לכך".

בפרשת קדושים אנחנו קוראים על מצוות שבין אדם למקום אבל גם על מצוות שבין אדם לחבירו. בין המצוות מופיע הציווי "וְאֶהְיֶה לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ" (ויקרא י"ט, י"ח). מצוות מורא אב ואם וכיו"ב.

עלינו לדעת כי למרות שהתורה הקדושה מצווה אותנו על מצוות רבות שבין אדם לחברו ולמרות שבעשרת הדיברות המצוות מחולקות לבין אדם למקום ובין אדם לחבירו, כאשר אדם עושה למען הזולת, עליו לדעת כי בסופו של דבר לעצמו הוא עושה והוא המרוויח העיקרי.

לפעמים ניתן גם לראות בדיעבד עד כמה מעשה זה שהוא סייע עבור השני, בסופו של מעשה החסד הזה חזר אליו וסייע עבורו ובגדול.

הרב אהרון לוי סיפר בעלון באקטואליה את הסיפור הבא המופלא הבא: סיפר לי מר יוסי, אחד משומעי ההרצאות בחוגי הבית של ערכים הפרוסים ברחבי הארץ.

משה ברנשטיין ורעייתו נישאו בערב מלחמת העולם השנייה. הם התגוררו בעיר סיגט שברומניה. שם היו יחד עד שנת ה'תש"ד (1944).

באותה העת הם הובלו בקרונות בקר למחנה אושוויץ בירקנאו, שם הם הופרדו. משה נשלח למחנה ההסגר באיזור הגברים, מימין לשער הכניסה לבירקנאו, ואילו רעייתו הועברה למחנה הנשים, משמאלו.

עם שחר היא היתה יוצאת עם אסירות נוספות לעבודות כפייה במפעל נשק שהוקם ליד מחנה ההשמדה ושבה עימם לפנות ערב.

את 'ארוחת הבוקר' שלהן היו האסירות מקבלות בשעה עשר בכל בוקר בדיוק. אסיר יהודי היה מופיע בשעה עשר כשעל עגלתו הרתומה לסוס ניצב דוד גדול.

מתוך הדוד היה יוצק להן מרק שהיה למעשה מים דלוחין חמים עם מעט אבקה לפינכות שבידיהן. תוך כדי כך היה גם מעדכן אותן בשלום הבעלים שהיו במחנה הגברים.

באחד הבקרים בעת חלוקת האוכל, כשהתקרבה אחת הנשים וביקשה להתעדכן בשלומן של אחיה, הסוס התחיל להשתולל.

הסוס נשך את האישה בזרועה בחוזקה. לאחר מכן הטיל את האישה למרחק של כמה מטרים, כשחלק מבשר ידה נותר בפיו.

כאשר השומר הגרמני הבחין במתרחש, הוא ניגש אל האישה ואמד את מצבה. היא שכבה על הקרקע מטושטשת ושותתת דם.

לע"נ

תנצבה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבת בן אסתר אטון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת איירן ע"ה גאולה בת טובה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן יצחק ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה סלים בן פרח ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל לטיף בן פרח ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל
מישא אסתר בת זרה ע"ה יוסף בן אסתר ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה
מאיר בן נעמי ז"ל
זילפה בת נרדע ע"ה
אביבה לוי ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל נעמה בת גורג'יה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל
גורג'יה בת נעמה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל